

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:
3 hasábos petsor egyszer 9 kr. többszöri hirdetésnél 7 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilt-tér petit sora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap
szellemi és anyagi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Bérmertelen leveleket csak ismert kezektől fogadunk el.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“, a „Zala-eggerszegi ügyvédi kamara“ és a „Kanizsai járási, községi és körjegyzők egyletének“ hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap.

Magyar hazafiasság.

A valódi, a jó magyar hazafiasságot jellemző tulajdonságok annyira kívántak a köztudatból, hogy nem végzünk fölösleges dolgot, ha hazánk ezeréves fennállása ünnepeinek esztendejében felsoroljuk: miben is nyilvánul tulajdonképpen az a magyar hazafiasság?

Valamikor azt tartották jó hazafinak, hazáját szerető honpolgárnak, ki a csatában mentül több ellenséget pusztított el, és életét halálmegevetéssel áldozta fel a királyért és a magyar szabadság szent ügyéért.

A mai közfelfogás szerint pedig az a hazafi, a ki hévvel szavalja el bizonyos alkalmakkor a „Talpra magyart“-t, „Hymnus“-t és a „Szózat“-ot, magyar ruhát visel, csak magyarul beszél, március 15-én nemzeti zászlót tűz a háza falára, sirva vigad a Kossuth nóta mellett és a — függetlenségi párt hive. A ki nem ilyen, az pecovics, vagy hát — osztrák-magyar.

Mintha bizony csak ennyiből állna a magyar hazafiság tizparancsolata!

Első sorban: a magyar király iránt való hűség az, mi az igaz magyar hazafit jellemzi. A történelem tanúsága szerint: mindannyiszor veszedelem volt az a nemzetre, ha elpártolt a törvényes fejedelemtől. Háborúság, pusztulás járt ennek nyomában mindenkor.

Másik és főkötelessége a magyar hazafinak: a magyar nyelv beszélése, ápolása, terjesztése.

Társalgás és levelezés közben a háza földjén csakis magyar nyelven fejezni ki gondolatait. Honpolgár lehet e nélkül is valaki, igaz; de ez még nem elég. A ki a magyar nyelvet nem beszéli, ennek általánossá tételén nem dolgozik, ezért nem áldoz: az lehet ugyan honpolgár, de a hazafi jelzés nem illeti meg; sőt nem érdemi azt sem, hogy őt védje a magyar állami hatalom. A mely országnak nyelve nincs, az előbb-utóbb elvész. Belgium egykor bizonyosan a

franciáké lesz. És osztrák nyelv sines! . . . A nyelv egy országban hatalmas kapocs és föntartó erő. Tehát nagy igazság rejlik e mondásban: „Nyelvében él a nemzet.“ A ki Magyarország kenyérét eszi, pénzét költi, az ország áldásait élvezi, kit a magyar törvények védelmeznek: annak magyarul kell tudnia. Itthon a magyar a más nyelvű honpolgáraink kedvéért ne beszéljen másképp, csak magyarul. Ne mi tanuljuk meg az ő nyelvüket, (hazafiatlanság ez az előzékenység, sőt cimborálás az ellenséggel), hanem tanulják meg ők a magyart. A magyar nyelv, a magyar beszéd terjesztéséért tehát áldozni szent kötelessége minden magyarnak: ez a hazafiság.

Jellemzi a magyar hazafit az is, hogy a magyar föld adta jövödelmet, pénzét nem költi el külföldön, De az sem hazafi, ki a külföldről hozat bármely olyan cikket, a mit itthon is megkaphatna. Rosz magyar, hazafiatlan az a kereskedő is, a ki boltját külföldön vásárolt cikkekkel tölti meg; a ki nem a magyar ipart és kereskedőt támogatja. Szóval a hazafiatlanság halálos bűnét követi el az, ki a magyar vagyont, jövödelmet külföldre származtatja. Ami pénz kimegy, az többé vissza nem jó. A ki ez iránt közönyösen viselkedik, az lehet magyar honpolgár, de nem magyar hazafi! Sőt ellensége a magyar nemzetnek, mert megrabolja a hazát és ennek fiait.

A magyar hazafinak szent kötelessége még: a gyermekek, az ifjuság neveltetése, taníttatása. A mely városnak, falunak elegendő és jó iskolái vannak; a hol az ifjuság nevelésével, tanításával megbizottaknak nem kell a megélhetés gondjával küzdeniök; a hol a szegény gyermekek a gazdagok áldozatkészségéből ingyen tanulhatnak; a ki a magyar ifjuság kiképzésére adott pénzt nem áldoztatnak, hanem hazája iránt tartozó kötelességnek tekintti: az a város, az a falu, az az egyén — hazafias. „Elvész az a nép, mely tudomány nélkül való.“ Megdönthetetlen igazság ez; mert hiszen a tudományos, a tanult fők

többsége teszi a háza erejét, nem a buták és tudatlanok sokasága.

Nagyjaink emlékezetét föntartani, róluk utcákat, tereket elnevezni, szülőházaikat emléktáblával megjelölni, nekik szobrot emelni, gyermekeinknek magyar neveket adni, magyaros vezetékneveket fölvenni: ez is hazafiság.

Nemzeti ünnepek tartását nem csupán az iskolákra tolni, a nemzeti zászlót ünnepeken kitűzni, magyar ruhát viselni, hazafias költeményeket tudni, nemzeti dalokat énekelni, minden nemzeti intézményt támogatni: ez is hazafiság.

A testi erőt fejleszteni és ápolni, kicsapongással nem gyengíteni, józan étellel gyarapítani: ez is hazafiság.

A közügyek iránt érdeklődni, azokban részt venni, Magyarország történetét és közjogát tudni, tudásunkat folyton szaporítani: ez a hazafiság.

Egymással békében élni, mások jogait nem eltiporni, egymás iránt türelemmel, jóakarattal lenni, egymást szeretni: ez a hazafiság.

A törvényes hatóságot működésében támogatni, a törvényeket és ezeken alapuló rendelkezéseket magtartani, közjóra adakozni: ez a hazafiság.

Az állásbeli kötelességeket pontosan teljesíteni, dolgozni és nem henyélni, szerezni és nem pazarolni: ez a hazafiság.

A nemzet vagyonát nem elharácsolni, a nemzeti jogokat nem elaludni, és folyton-folyvást a nemzeti önállás mellett harcolni: ez a hazafiság.

És — az adót szívesen és rendes időben megfizetni! Bizony-bizony! . . . Ez a hazafiságnak egyik fővonása. Csak egy háznak is mennyi a kiadása, hát egy — hazának de mennyi!

Az ifjuságot a nemzeti érzés-, gondolkodás és cselekvés módjába bevezetni, ezekben őket irányítani és megtartani, nekik a hazafiasságban jó példát mutatni: ez a hazafiság.

Ime, ezek röviden a magyar hazafiasság főbb parancsai! Ezek megtartása nélkül . . . „Pusztulunk, veszünk, s mint oldott kéve: szét-hull nemzetünk.“

Novák Mihály.

A „Zalamegye“ tárcája.

Egy bakfis levelei.

Írta: Szántó Ferenc.

Kedves Lilikém!

Szeptember 30.

Már két hete lesz, hogy eljöttem tőletek és még egy szót sem írtam eddig. Tudom, hogy haragszol érette, de kérek édesem, annyira el vagyok foglalva mindennel. Ugy-e nem haragszol drágám!?!

Képzelted, mennyire kifagattak ezek a lányok, hogy mulattam nálatok; különösen a Margit tudakozódott éltéken az ő huszár hadnagyáról. (Tudod az a partfűmös!) Alig győztem válaszolni. De most már ráérek egy kissé magammal is foglalkozni. Hazatértem után első vendégem a Gusztó volt. Élénk szemrehányásokat tett, hogy mehetek el innen két hónapra a szepesi tótok közé? Milyen aranyos egy fiu ez! Azt hiszem, udvarol nekem. Mindig olyan tiszteletteljesen közeledik felém s ha kezet fogunk az érkezéskor vagy távozáskor, mindig olyan mélyen néz a szemembe. És mintha ilyenkor sóhajtana! Lilikém, nem is merek rá gondolni! De ha sejtelnem valósulna, hogy ő szeret, nagyon boldog volnék, mert érzem, hogy én is tudnám szeretni. De milyen ügyetlen is! Miért nem szót inkább a sóhajtások helyett? Kissé félénk egy legény.

Bocsáss meg édesem, itt a mosónő és el kell raknom a fehérneműt. Máskor többet.

Ölel a te

Mucuskád.

U. i. A milieu kész. Szépen sikerült, ha még az az örökké zsémbelődő Málé néni is megdicsérte. Most egy parafa pipa állványt készítek titokban papuska

születése napjára, oldalt himzéssel, a pipa mélyedéseket pedig piros plüssel fogom bélelni. Ugy-e csinos lesz?

Pá lelke!

Fönti.

November 25.

Édes Lilikém!

Már fűtünk! Egész nap itthon vagyok, dolgozom a zongorateritón. Épen most ment el Gusztó. Nem ismerék saját magamra, olyan izgatott vagyok. Ha már az ablakból látom felénk tartani s ha kezet szoritunk, azt hiszem, minden vérem az arcomba szökik. Szívem olyan erősen dobog, úgy félek, hogy egyszer észreveszi. Mindig olyan édesen néz a szemem közé! Inkább suttog, mint beszél. Most már bátrabb. Egyszer hirtelen megfogta a kezemet és megakart csókolni. De szerencsére, még jókor visszakaptam. Ekkor olyan bánatosnak látszott és pár perc múlva eltávozott egy hideg meghajlással. Istenem, ha haragudnék?! Talán mégse kellett volna olyan szigorúnak lennem?! Végtére egy kézcsókban nincs semmi. Lilikém, olyan nyugtalan vagyok.

Csókol

Mucuskád.

December 16.

Drága Lilikém!

Igen jól mulattunk. Tegnap vacsora volt nálunk. Itt voltak Lantosék, Vargák, Margit, Jolán, Irma, Vas Géza, Baktay Ernő, Szabó Friczi és „O.“ — A vanília soufflét én készítettem. Az urak nagyon dicsérték, de a mama egy szót sem szólt, és így nem tudom, hogy jó volt-e, mert a fiatal emberek véleményét nem lehet komolyan venni. Napszamba hizelegnek ezek a fádak! Az asztalnál egymás mellett ültünk én és „O.“. Ez a fiu napról-napra halad. Folyton a kezemet szorongatta az asztal alatt.

Vacsora után bementünk a salonba. Mi leányok felváltva zongoráztunk, az urak énekeltek. Neki olyan szép lány tenorhangja van! Olyan olvadékony, szívhez

szóló! Ejtélkor távoztak a vendégek. Bucsuzáskor Gusztó olyan szorosan fogta a kezemet, a másikkal pedig végig simította, és e közben bársnyot emlegetett. Mikor pedig kilépett az ajtón (az előszobában nem volt senki), ezt sugta a fülembe: „Maga egy aranyos kis szöske babatündér!“ A mamának meg akartam mondani, de nem mertem, és így a Lotti néni kérdeztem meg, hogy ez mit jelent? Lotti néni azt mondta, hogy ez nagyon jó jel, csak tartsam szorosan a fiut, mert Gusztónak ezer hold elsőrendű bácskai szántóföldje és nagy gazdasága van. Minden jel arra mutat, hogy szeret. Lilikém olyan boldog vagyok! Azt hiszem, nemsokára nyilatkozni fog. Sietek is a kelengyével. Folyton himzek. Az asztalkendőkben, terítőken és portörőkben már meg is vannak a monogrammmok.

Csókol százezerszer a te boldog

Mucuskád.

U. i. Tisztelem a Giza néni, a bácsit és az Olgicát. Meggyógyult-e már a hadnagy lova?

Január 20.

Kedves Lilikém!

Tegnap volt a megyebál. Rózsaszín selyemben voltam. Az első négyest Szabó Friczivel táncoltam a másodikat és az egész szupét „O“ vele. Pompásan mulattunk reggeli hét óráig.

Gusztó elragadóan kedves volt. Folyton velem foglalkozott. Gondolhatod, mennyire irigykedett a Csemegi Margit! Szinte olvastam az arcáról, hogy nem érzi jól magát, és szeretne haza menni.

Bocsáss meg most lelke, nagyon álmos vagyok. Jó éjszakát kíván

szerető

Mucuskád.

U. i. Majd eltelejtem! Az Ella egész este ült, a négyesből is kimaradt, az utolsó percben fogott neki a Szabó Frici egy kopasz vörös kasznárt. Huh! de csunya ember! Kuglizni lehetne a fejével.

Fönti.

Ezredéves ünnepély Alsó-Lendván.

Városunk f. hó augusztus 20-án vagyis Szt. István első magyar király emlékére szentelt napon tartotta ezredéves ünnepélyét. Már kora reggel végig járta a túzóltó zenekar a város utcáit mozzarak dörgése közben, jelezve a nagy nap fontosságát.

Az ünnepélyes misét d. e. 9 órakor tartotta Kiss Pál esperes plebános, mely után a templomterre vonult az óriási közönség, hol a város díszközgyűlését tartotta.

Alszei József városbíró nyitotta meg a gyűlést, s felkérte K. Hajós Mihály ügyvédet s városi képviselőt az ünnepi beszéd elmondására. Ekkor K. Hajós Mihály a zászlókkal és magyar címerrel szépen feldíszített emelvényre lépve, tartotta meg nagyhatású hazafias beszédjét. A gyönyörű, költői kifejezésekben gazdag beszéd, valódi szónoki hévvel előadva, oly nagy hatást keltett, hogy a nagy számban összegyűlt intelligens közönség és a nép igen gyakran lelkes éljenzéssel szakította félbe a szónokot, s a beszéd végén elmondott ima után olyan megrázkóttatottság vett erőt a közönségen, hogy igen sokan könnyelt szemekkel siettek gratulálni Hajósnak. A szép beszédben érdekesen fejtegette a magyar nemzet eredetét és a honfoglalás történetét, mely után a következőket mondotta:

De el a sötét képpel! A magyar nemzet hőiesen állta ki a megpróbáltatás keserű korszakának dülő viharait. Istenben erős bizalma s lángoló hazaszeretete erőt adott, hogy a vértel szerzett hazát oly sok balszerencse között ezer éven át nemcsak fenntartotta, hanem a modern államok mintájára államát emelte. S ma már elleneink is kénytelenek elismerni, hogy a vén Európa térképén a szlávok és germánok közé ékelte területen egy kulturálatlan népet, annak minden attribútumaival. Ma már elleneink is kénytelenek elismerni, hogy az a nemzet, mely évszázadokon keresztül védőbástyája volt a kereszténységnek, jogosan foglalja el az európai művelt nemzetek kerekasztalánál az őt megillető helyet. Ma már elleneink kénytelenek elismerni, hogy ezen államnak nagy missiója az, hogy az európai államok alakulásának statusquoját fenntartsa.

Ezután összehasonlítást tett a többi európai államok alakulása és magyar állam alakulása között, s azután így folytatta: Teljes joggal, s büszke önértéssel ünnepelhetjük tehát ezereves fennállásunk évfordulóját, mert hisz mi Európában a legrégebb népek közé tartozunk. S ha van is nemzet, melynek multja oly messze időre visszavihető, mint a miénk, egy sincs olyan, mely jogos önértéssel állhatná, hogy egy évezreden keresztül annyi élethalál harc között, s oly sok jogtalan támadásokkal szemben, oly szívós kitartással lobogtatta volna a szabadság zászlaját, mint a magyar. Egy sincs olyan, mely minden tájrokon nélkül ellenség által körülveve, egyedül Istenébe és saját erejébe bízva, államot alkotott volna, mint a magyar! Ünnepeljünk tehát, s az ünnepnek vége hossza ne legyen! Hisz most már nem állunk magunk elszigetelten, ünnepünk zaja tülesapott a Kárpátokon! Európa minden művelt nemzete versenyre kel, hogy nagy és magas zászlókat tűzött, jelentőségét megjelenésével emelje. Eljőnek a világ minden részéből, hogy saját hazánkat megismerjenek, hogy ipari, gazdasági és kulturális fejlődésünk dús tárházat: a rendkívüli műveltséggel berendezett milleniumi kiállítást megtekintsék, s meglepve a látottak, s meghatva az ünnepély fénye és a szíves fogadtatás által, a szélrózsa minden irányába elviszik a magyar nemzet jó hírét, hogy eloszlata az ellenségeink által roszakaratulag terjesztett halvéleményt, a magyar nevet tiszteltté, becsültté tegyék. S hogy a kép teljes legyen, a nemzet ünnepén hű nemze-

Február 20.

Édes Liliém!

Gusztiról furcsa hírek keringenek. Azt susogják, hogy megkérte a Csemegi Margitot. Nem hiszem, mert az Ella hozta ezt a hírt és tudod, hogy ő mindig csak ingerkedik. Egyelőre nem tudok a dologról többet, talán jövő levelemben.

Nincs jó kedvem.

Ölel

Muczuskád.

Március 20.

Kedves Liliém!

A hír való. Tegnap volt Gusztiról és Csemegi Margit kézfogója. Voltaképpen nem is bánom, hogy így történt. Utóbbi időben azt tapasztaltam, hogy ez a Gusztiról egy semmi ember. Egy üres fecsegő! És milyen zöld egy gigerli! Összes genialitását a szabójának és fodrászának köszönheti! Azt is megtudtuk, hogy nagy lump és kártyás. Azután egy cseppet sem komoly. És az sem igaz, hogy ezer hold birtoka van. Először is a birtok az apjáé, másodsor pedig tele van adóssággal.

Csak hadd legyen vele a Margit boldog! Szervusz aranyom, mikor jössz el hozzánk?

Csókkollak

Muczuska.

Junius 12.

Kedves Liliém!

Ma volt Margit és Gusztiról esküvője. Margit csak atlaszban volt. Olyan hangosan mondták el az igent, hogy még a sekrestyében is meghallották. A kimenetkor Gusztiról éppen mellettem ment el. Hogy mosolygott reám a szemtelen! Édes Liliém bezárom levelemet és mint jó barátnőd, csak egy őszinte tanácsot adhatok. Ha egy udvarlód égi angyalnak nevez, édesen néz a szemed közé, epedően beszél, a kezed szorongatja, tolyton sóhajt közeledben, és öröklé eseng egy csókkollat: azonnal dobd ki, mert ez nem az igazi.

Csókkollak szívem és maradok őszinte jó barátnőd, a te bánatos

Muczuskád.

tétel résztvesz a király, királyné, főhercegek és főhercegnők, s a nemzet hálaadó imájába belevegyül az uralkodóház minden tagjának benső imája: „Isten áldd meg a magyart“!

Beszédét így végzi: „A mai ünnepel átlépünk az új évezred küszöbét. Mit hoz a jövő, ki tudná megmondani? Reméljük a legjobbat. Kard hódította meg, kereszt tartotta fenn e hont. „A kardból ekevas lett, melylyel hazánk földét műveljük, mert ezután mi csak a tudomány tevékenységével akarunk hódítani. De a kereszt ott ragyog országunk címerében hármass halom felett. Ezalatt lépünk át a második évezredbe, munkára, tevékenységre készen. Isten, király, haza jelszavunk, ezekért akarunk, mint szabad nemzet, élni, s ha kell, meghalni!“

Az új évezred küszöbén átlépve, boruljunk le Isten előtt, s imádkozzunk!

Isten! Szabad nemzetek hatalmas Istene! Tekints le felhők feletti magas trónusodról a te sokat üldözött hű magyar népedre! Ezerév zivatarai között egyedül te voltál óltalmazónk, vezetőnk, atyánk, mindenünk. Sokszor éreztetted velünk haragodat, sokszor büntetted, mint jó atya bünteti tévelygő gyermekeit, de soha sem hagytál el, ha a veszélyben hozzád imádkozánk! Légy velünk az új évezredben is! Elégéid meg, óh Atyánk, szenvedéseinket. „Hisz megbűnhődöttük mi már a multat, s meg a jövőt! Az új évezredbe átlépve, leborulva kérünk: Áldd meg országunkat, a mi imádkozó magyar hazánkat, áldd meg a földi uralkodók legnemesebbikét, szeretett jó királyunkat, s angyali jószágú királynénkat! Áldd meg e nemzet minden tagját, nem kor, rang, nyelv és vallás különbség nélkül! Szüntesd meg a pártviszályt és testvérharcot, gyujtsd meg kebleinkben a testvéri szeretet szent tüzét, hogy egymást szeretve, egymást megértve békében élhessünk e hazában, s áldhassuk szent nevedet!“

Ezután Baranyai Kálmán városi jegyző olvasta fel, az ezerévet megőrkítő törvényt, s ennek végeztével a közönség a himnusz hangjai mellett, melyet a túzóltó zenekar játszott, lelkes hangulatban szétoszlott. Este fényes kivilágítás és fátylós zene volt.

Felhívás a vakok intézetének segélyezése tárgyában.

A vakok budapesti országos intézete tanfelügyelőinek tagjai a következő felhívást bocsátották ki:

Engedje meg a m. tisztelettel alulírottaknak, hogy most, midőn hazánk az ő fennállásának ezredik évét ünneplünk nagyságához méltó pompával s a hazafias kebel felmagasztosult lelkesedésével üli, a Mindenható örök irgalmasságába és az emberek soha ki nem merülő könyörületességébe vetett s ép ezért meg nem csalatkozó bizalommal fordulhassunk a hazának, a haza polgárainak s azok valódi érdekeinek szeretetétől átmelegített emberbaráti keblekhez, annak a végtelen jószágú mennyei Atyának nevében, a ki minket jó és balszerencse között ezer évig megtartott ama szent hazai földön, melyben a nemes tettek árán nagyra törő annyi jeles őseink áldott hamvai porladoznak.

Nagyggyá, dicsővé tenni a hazát, boldoggá tenni annak lakóit — ez képezheti a másodikévezred elején minden valódi honfikebelnek legigazibb óhaját, legszebb feladatát. Minden polgárnak meg kell ezt értenie és mindenkinek ott kell hatnia és alkotnia, ahova az isteni Gondviselés oda állította.

Engedje meg ennél fogva Mélyen Tisztelt Cimed! hogy kötelességünk köztől következőleg olyan ügyben szó laljunk fel és indítsunk mozgalmat, mely ügyet még eddig csak azért nem részesített a nagy közönség méltó figyelembe, minthogy felőle kellőleg tájékozva nem volt.

A statisztika hazánk 20 ezer vak lakója közül 5 ezerre teszi a tanköteles vak gyermekek számát, kiknek képzésére és nevelésére még eddig az országban egy magában áll a vakok bpesti országos intézete, az idén éppen kerek 100 növendékkel s a nem ismert s ezért elhanyagolt ügy továbbfejlesztésére csekély számú és alkalmatlan helyiségekkel. A többi 4900 tanköteles vak gyermek felnő s a társadalomnak terhét képezi, önmagára nézve pedig nem kapja meg a társadalomtól azt, amiben neki mint öncénak művelt államban részesülnie kell, a miiben valamennyi más polgártársa részesül — nem kap oktatást és nevelést. — És még szerencsésnek mondható hazánkban az a vak, akinek szülői vagy rokonai körében, bár ekkor is önmagába temetkezve, csak az a baja, hogy világtalansága mellett még szellemi vaksággal is sújtatik. Mily boldog ez a vak, ahhoz képest, a kit a vakságon kívül még a kenyer vagy ruha hiánya, avagy a hajléktalanság keservei is gyötrenek! Mennyivel boldogabbak az ilyen vaknál az égi madarak, avagy a föld oktalan állatai, a kiknek számára mindenkor fel van terítve az Urnak bőséggel telirakott asztala!?

Pedig édes hazánk legtöbb vakjának ilyen sors jutott osztályrészül. Ott találjuk őket a mulató, vagy ájtatoskodó tömegek között a templomajtóban, az utcákon vagy útszélen ülve, valamely elzúllott egyéniség gondozására bízva; ott, a hol a kedélyek a mindennapi ünnepélyesebb avagy malasztosabb hangulatban vannak; ott iparkodnak szegények! magukra vonni a figyelmet, meglágyítani a jótékony sziveket és elméket. Mondjuk ki röviden (hiszen sokan még természetesen is találják): hazánkban a legtöbb vaknak koldulnia kell másoktól kézen vezetve, hogy végig szenvedhesse nyomorral telt életét.

Nem tudjuk, elég hűek-e eme nagyon is rövid körvonalak, melyeket a vak helyzetének megközelítő cseleltetésére imitt használunk.

Ti hatalmas és gazdag nyagok! kik hintón robogtok végig ama síma, göröngyösten utakon, melyeken a szegény vak vezetők nélkül eltévedne; ti közönséges jómódnak örvendő polgártársak, kiknek szorgalmas kezemunkáját bőséggel jutalmazza meg a jó Isten; ti ép kéz-lábbal fáradozó napszámások, kik oly jó étvágygyal költitek el megérdemelt táplálékotokat s oly jóízű álommal üdítitek fel munkában elfáradt tagjaitokat; te honom arany-

ifúsága, kihez a haza joggal annyi szép reményt fűz s ki oly vidám gondatlansággal töltöd napjaidat; ti mindnyájan, kik látjátok az égen ragyogó napot s gyönyörrel teltek el ama természeti csoda-remekek szemlélésében, melyeket a mindenség Alkotójának mindenható „Legyen“ szava a semmiből létrehozott: gondolkoztatok e már a felett, hogy ti is megvakulhattok, avagy hogy nektek is vak gyermekeitek lehetnek? — És gondolkoztatok e már a felett, hogyan lehetne és kellene ama súlyos csapásokat enyhíteni, ama nélkülözéseket pótolni, melyeknek eme százalomra méltó embertársaitok saját hibájukon kívül ki vannak téve?

A művelt külföldön a máskülönbön életrevaló vak a társadalomtól felkaroltatva a neki megfelelő foglalkozási körben (az ipar némely ágaiban és a zenésben) célszerű intézkedések megtétele által és kellő gondoskodás mellett oly keresetképesse neveltetik, hogy nemcsak mindennapi kenyerét szerzi be önszorgalmával, hanem még sokan tőkét is takarítanak meg maguknak keresetükből.

Nálunk még intézetünk növendékei sem részesülhetnek az eddigi 8 évi tanfolyam rövid ideje alatt mindabban, a mennyi szükséges volna ahhoz, hogy innen kilépve mindennapi kenyerüket saját erejükből és ügyességükből megszerezhessék. Mivel a vak a látóval szemben magára hagyatva, versenyezni nem képes.

Pedig épen nem hiányzik náluk sem a képesség, sem a jóakarát. Nem részletezhetem itt azt a bámulatba ejtő türelmet, azt a lankadást nem ismerő szorgalmat, melylyel a vak látó embertársaival versenyre kelni, velük lelke nemes rugóinál fogva egyenrangúvá lenni, szeretetüket és becsülésüket megérdemelni iparkodik.

Most a kiállítás alkalmával, midőn vak növendékeinket két kötni, kosarat fenni, mű-virágot csinálni, írni, olvasni látja a nagy közönség, avagy a földrajz, számolás és kóta sajtóságos tanítását mutatjuk be neki; önkénytelenül is zsebe felé nyul csaknem mindenki, még pedig sokan könyvezve nyulnak ama zseb felé, mely a valódi szükséglet szemben mindenkor megnyílik, ugyannyira, hogy az emberbaráti intézetek pavillonjának öre sikkségét látta annak, hogy intézetünk igazgatóságától a befolyó adományok számára perzselt kérjen, melybe naponta 5-6 frt foly be az érdemes ügy oltárára minden pressió nélkül letett áldozatfélékből.

Most, midőn a taniók II. egyetemes országos kongressusán az emberbaráti szakosztály belátta, hogy a vakon csak akkor segíthetünk igazán, ha egész élete sorsát a kezünkbe vesszük s ennek következtében teljes ülése el lönek fogadva a következő javaslatok: a) hogy országos társadalmi mozgalom indítandó a végből, miszerint a honi vak gyermekek tankötelezettsége mielőbb törvényhozásilag kimondassék; b) hogy az intézetükből kilépett vak iparosok számára foglalkoztató műhelyeket kell berendeznünk, a kilépő zenészek számára pedig továbbképző iskolákra lesz szükség; végül c) hogy az intézetükből kilépett vakok zenekarainak látó zenekarvezetőket kell adnunk: elérkezettnek látszik az idő, miszerint a vakok elhanyagolt oktatás- és nevelésügyének méltóképpen való felkaroltására emez esdő szövegünk felhangoztatásával megkötjük az első és legszükségesebb lépést, annyival is inkább, minthogy törekvésünk nem egy oldalról a buzdító jó akaratnak kiváló jeleivel találkozott, mi több, a jótékonyaságra mindig hajlandó nagy közönség nyilván kitetszőleg örvend, hogy lelke nemes ösztönét emez irányban is kielégítheti.

Addigra is tehát, míg a fenti javaslatokban foglalt nagy horderejű reformok keresztülvitelére egy „Vakokat képző és gyámolító országos egyesület“ létesítésével lehet majd a szükséges intézkedéseket megtenni, (hogy a feltárt helyzetet mielőbb változtathassunk és szegény vakjaink jövőjének biztosítására minden lehető elkövetésünk s magát az ügyet is ismertessük) azt a kérelmet intézzük Mélyen Tisztelt Cimedhez, kegyeskedjék az elhagyott honi vakokat becses pártfogására méltatni, ügyüknek hathatós befolyásával pártfeleket szerezni, a tiszteletteljesen idecsatolt íven könyvirodalmányokat gyűjteni. (Ezt főleg az oly áldásosan működő jótékony nőegyletek, a végrendeleteket fogalmazó és végrehajtó ügyvéd és jegyző urak, végül a különféle bírságok kivételére jogosult hatóságok figyelmének felkeltése és jóakarátának megnyerése által lehetne sikeressé tenni.) És kegyeskedjék emez adományokat, melyek bármi csekélyek lehetnek és a belügyminiszter 84872/1888. számú rendelete alapján portomentesek, postautalványon a vakok budapesti országos intézete igazgatójának beküldeni, mint a ki emez adományokat hivatalánál fogva célszerűen és igazságosan felhasználja, róluk úgy az illetékes hatósággal, mint az adakozó közönséggel szemben elszámolni köteles.

Egy érdekes könyv.

Magyarország szőlőtermelésének multja és jelene címmel egy érdekes diszmű hagyja el f. évi augusztus hó 31-én a sajtót. A művet Baross Károly, a „Borászati Lapok“ szerkesztője, szerkesztte és adja ki. A magyar szőlő- és bortermelet teljes egészét öleli fel a munka, melybe legjelesebb szakiróink dolgoztak. A mű úgy van összeállítva, hogy nemcsak a szakembert, de a nagy közönséget is érdekli. A milleniumi alkalmából adatván ki, kiváló gondot fordít az ezredéves kiállítás megtelető részére. Bevezetését emlékül szenteli a király látogatásának a borkiállításban. Külön mellékletét képezi ő felsége sikerült arcképe, és bájos csoportban azoknak a mágnáshölgyeknek a képei, akik a királyt a kiállítás megnyitása napján fogadták. Közli annak az ezüst ivókészletnek a sikerült rajzát, amelyet a király látogatása alkalmára készített a budapesti ipariskola Várday Szilárd tanár terve szerint. Több sikerült fényképen mutatja be Rombay Dezső magyarázó szövegével a kiállítás bor- és szőlőgazdasági részét, és közli az összes kiállított névsorát. Herczegh Mihály egyetemi tanár a „A magyar szőlőtermelés története“ írta meg kilenc fejezetben a római hódítás előtti időktől napjainkig. Rubinczy Gyula az O. M. G. E. titkárja a „Magyar szőlőtermelés statisztikáját“ nyújtja, kiterjeszkedve e fontos termelési ág nemzetgaz-

dasági jelentőségére. Szilassy Zoltán az O. M. G. E. titkárja „A gazdaságszervezés működése“ címmel a gazdasági egyesületek szőlészeti és borászati szövetkezetei és társulatok szerepéről ír a szőlőművelés terén. Angyal Dezső, a budai kertészépző intézet tanára a szőlőművelés mai gyakorlatát írja le számos ábrával. Mezey Gyula magyar óvári gazd. akadémia tanára a szőlő növényi, különösen gombabetegségeit és ellenségeit írja le (lisztharmat, antraknozisz, black-rot, white rot, gyökér penész), szintén sok ábrával magyarázott munkájában; míg Sajó Károly hasonló terjedelemben ismerteti a szőlő rovarellenségeit, és a gommosse bacillairet (a szőlő mézgabetegsége), szintén egy külön fejezetben. Szilárd Gyula a csákvári földművesiskola segédtanára a „Peronospora viticola“, a szőlők ez újabb, Magyarországon ma már — sajnos — mindenütt elterjedt betegségét és az ellene való védekezést ismerteti szintén számos magyarázó rajzzal. Dr. Szilárd Ferenc köz- és váltó ügyvéd „A szőlőtermelés érdekében magyar törvényeket“ magyarázza.

A munka további részét *egyszáz magyar szőlőtelep* nek a leírása képezi.

Maga ez a nagy rész felette érdekes és megbecsülhetetlen munka. Magyarország legjelesebb szőlőtelepei vannak itt szakszerűen ismertetve, a telepítés, a művelés részletes leírásával, számos rajzzal illusztrálva. Rácz Sándor magy. kir. szőlészeti felügyelő terjedelmes monográfiát írt Jádics Géza szőlős-gyálai 200 holdas szőlőjéről, sok rajzban mutatva be a művelést, a használt eszközöket, az épületek, pincék, présházák terveit és költségvetését. Serfőző Géza a pestvármegyei gazd. egyl. útkára több pestvármegyei telepet ír le; míg Biró Géza a kecskeméti „Helvétia“ telep igazgatója ezt a nagy vállalatot ismerteti.

Végül Angyal Dezső a „Borászati Lapok“ 28 éves történetét írja meg, száznál több fényképben mutatva be a lap régi és mostani munkatársait. A mű nagy quartalakban 350 rajz és fénykép illusztrációval jelen meg, és számottevő alkotás szakirodalmunkban.

A „Borászati Lapok“ összes előfizetői milleniumi ajándékként kapják, bolti ára 3 forint lesz.

Ha a „Zalamegye“ bármely előfizetője 2 forintot beküld előre a „Borászati Lapok“ kiadóhivatalához (Budapest, Köztelek), az a művet bérmentve fogja meg küldeni.

CSARNOK.

Az én dolgom a Pesti Naplónál.

Jókai Mór-tól.

Most is édesen gondolok vissza azokra a szép, esendes időkre, amiket úgy hívunk, hogy *Bach-korszak*.

Schmerlingnek sikerült a Bach elődeit rehabilitálni. A Bach és a Schmerling éra egy áll egymás mellett, mint a Nirvána meg a Dante pokla: amott a semmivéprálás elmállásító lassu zibbadása, emitt a tor-turák minden fajtájának keresztülpróbálása.

A magyar újságíróknak a Bach idejében az volt a jelszava: „ne szólj szám, nem fáj fejem“. Schmerling uralmában meg az, hogy: „ha szólni is megbánod; ha nem szólni is megbánod“.

Az ötvenes években lélekzetet venni minden honpolgárnak, rang és fajkülönség nélkül, teljesen szabad volt, de már a lélekzetet vissza is lehelni, úgy, hogy ennek hangja is hallható legyen, csupán a magyar ó-konzervatívoknak. A többi mind „mundtolt“ volt. (Nincs erre — ne is legyen, magyarszó.)

Dicséretükre legyen mondva, ezt a jogukat fel is használták. Szidták a kormányt nemcsak Budapesten, de még odafent Bécsben is.

A magyar ó-konzervatívok lumene volt Ürményi József. A magyar nemzeti ellenék egyedüli látható feje. Ahhoz ragasztkodtunk, mint a *horgas atomusok*, mi többi szétzúllott magyar hazafiak: Kemény Zsigmond, Csengerly Antal, Kaszinczy Gábor, Szilágyi Sándor, magam is.

Egész legendakör képződött az alakja körül.

Hogy figurázta ki a bécsi Hofburg fényes udvari báljában a mindenható Bach minisztert, fenhargon kérdezte tőle: „nun lieber Herr Doktor (!) was haben Sie neues vor, um Ungarn zu beglücken?“ Hallatlan me-renylet!

De hasonló merészség volt, amikor Ürményi József a budai várban a helytartó által adott udvari bálon odaplántálta magát a legelső hivatalnokvezér elé háttal fordítva felé, úgy, hogy a két kezét a két frakkzárnyának zsebébe mélyesztve, ő nagyméltóságát teljesen el-napsötétítette. Ezért felsebb rendeltetve meg is kellett duellálnia a dehonestált kegyelnes urnak Ürményivel s szerencse, hogy a pisztolok lojalíusok voltak.

E kiváló tekintélynek auguriuma alatt mi, fent el-sorolt cjevans rebellesek egy merész vállalatot kezdtünk, a „Nemzeti Könyvtár“ kiadását. Régi krónikáknak, magyar közéletnek megörökítése volt benne a főcél. Sok nagy-beesű munka lett ott összehordva: többek között Cserey Mihálynak nagy érdekű erdélyi korrajza. Ennek a befo-lyása alatt született meg a Szigligeti „Béldi Pál“ drá-mája s nekem is több regényem: (Erdély aranykora, Törökvilág Magyarországon, Kétszarvu ember.)

Később ezen a félig taposott ösvényen át megnyílt az ut egy rendes napilaphoz, amelynek koncesszióját a derék idős Emich Gusztáv tudta megszerezni a maga firmájának. Ez volt a *Pesti Napló*.

Csak két lap van még ma nap életben, amely a távol Bach-korszakban merészkedett megszűlni: mindakettő-nek én voltam a keresztapja: a *Vasárnapi Ujság* és az *Ústökös*, napilap csupán a *Pesti Napló*. Ez képviselte egyedül a magyar nemzeti szellemet.

Szerkesztője volt Török János. Az egyedüli posszi-bilis szerkesztő széles e Magyarországon. Minden egyéb publicista terhelve volt a kormánykörök előtt. Hisz én nekem magamnak is csak úgy lehetett két éven át a *Vasárnapi Ujságot* szerkesztenem, hogy Pákh Alberth

lett megnevezve felelős szerkesztőnek; az pedig Graefenbergben üdült nehéz betegségéből s minden héten üres lapot küldtünk fel hozzá, azt visszaküldte az aláírásával ellátva s arra nyomtattuk a cenzornak benyújtandó szá-mot.

Tehát a *Pesti Napló* munkatársa voltam én is. Igaz, hogy csak a vonal alatt. A tárcájában jött a regényem.

Az első regényem, mely azzal a vakmerő furfanggal jött létre, hogy naponként egy tárcára valót írtam meg belőle, a következő napra való még csak a fejében volt meg. Könnyen beletörhetett volna a késem. Ez a regényem volt az *Egy magyar nábob*. Szép honoráriumot kaptam érte: a *Pesti Napló*-tól ezer forintot. Rengeteg pénz volt ez akkor! Kivált nekem. Nem is tudtam volna mire elkölteni, ha a svábhégi telket (egy elhagyott kőbányát) meg nem vettem volna rajta. Hanem ez még csak felét adta ki a vételárnak: hogy a másik fele is megkerüljön, nem volt mit temem más, mint a jó Magyar Nábob örököséből egy másik regényt leszármaztatnom: ekkent támadt a *Kárpáti Zoltán*.

Ezért is megkaptam — előre — a szép ezer for-intokat Emich-től. S aztán írtam ezt is, egyik tárcát a másik után a *Pesti Napló*-ba, nem aggódva a jövedők miatt.

Hanem aztán emel csakugyan utolért a nemezis.

Az új telkemen, galagonyabozót-irtás közben a jobb kezem hüvelyujjának a körme alá szuródott egy tövis, beletört a hegye, az ujjam meggyült, nem tudtam a tol-lat fogni: a tárca elmaradt a lapból.

De másnap már ott volt a szerkesztő kegyetlen fulminatoriuma az asztalomon:

„Hallja az úr! vagy regényt írjunk, vagy paszulyt öntözünk! Ha felvette az ur az árát, írja meg az aequivalensét!“

En aztán mit tehettem? Török Jánosnak igaza volt. Irni kellett. Írtam a folytatást *balkézssel*. Ha a tisztelt olvasó talál valami nevetni való furesát ebben a regény-ben, gondoljon rá, hogy én azt balkézssel írtam, a jobb-kezem hüvelykét az alatt szőri fü-főzetbe áztatva.

De hát én még most is visszagondolok erre.

S most, amikor már nevezetes ember lettem, a kinek hírnevét a filoxerák, szőlómolyok és firkáló férgek milliói hirdetik s körüljárók viruló telkemben, gyönyör-ködvé gyümölcssterhelte fák, bokrok és szőlők ismerős világában, mingi eszembe jut, hogy én ennek az alap-ját a jó *Pesti Napló*-nak köszönöm. Adjon az Isten neki is még sok időtön át bőséges szüretet!

Hivatalos-rovat.

Zala-Egerszeg rend. tan. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint az 1896. évi általános jövö-delmi pótdadó kivétési lajstrom az 1883. évi 44. t. c. vo-natkozó §§ ai értelmében a városi adóhivatalnál 8 napon át vagyis 1896. évi augusztus hó 21-től 28-ig bezárólag előre teit kihirdetést után közzelemlére kitéve van, a hol is a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Zala-Egerszegen, 1896. évi augusztus hó 21-én.

Botfy Lajos polgármester.

Helyi megyei és vegyes hírek.

Ő felsége a király születésnapján f. hó 18-án a helybeli róm. kath. plebánia templomban ünnepélyes hálaadó isteni tisztelet volt, amelyet Balaton József apát-plebános teljes apati ornatibusban, fényes segédlet mellett tartott ez isteni tiszteletben jelen volt a vármegye tisz-tikara élén dr. gróf Jankovits László főispán ömeltóságá-val, a honvéd huszár tisztikar, m. kir. csendőrség, a városban székelő hatóságok és testületek s nagy számú közönség. — Délben ez alkalomból főispán ömeltósága ebédet adott, amelyen a házigazda a legalkotmányosabb királyra emelte poharát, őt pedig a jelen volt vendégek nevében Balaton József apát-plebános eltette. A honvéd huszár tisztikar a király születés napján az „Arany Bá-rány“ szállóban adott bankettet.

Szent István Király ünnepnapját szokott kegyelettel ülte meg f. hó 20-án városunk lakossága. A róm. kath. plebánia templomban Balaton József apát-plebános d. e. 10 órákor infulás misét mondott fényes segédlettel. Az ünnepélyes isteni tiszteletben jelen volt a vármegye tisz-tikara dr. gróf Jankovics László főispán ömeltóságának vezetése mellett, a honvédhuszár tisztikar, magy. kir. csendőrség, az egyes hatóságok és testületek, zászlósan a zala-egerszegi iparos ifjak önképző egyesülete. Kivo-nult a templomterre egy század honvéd huszár is Soós főhadnagy vezénylete mellett.

Eljegyzés. *Fehér József* vaskohó mérnök folyó évi augusztus hó 18-án váltott jegyet *Kovács Bella* urhölgy-gyel, Kovács Károly helybeli ügyvéd és volt polgármester urnak szeretetre méltó leányával.

A debreczeni dalegylet Keszthelyen. A debreczeni dalegylet, mely a f. hó 15-én Budapesten tartott ország-gos magyar dalünnepénekével „kültüntető oklevelet“ nyert, a Balaton vidék természeti szépségeinek megis-merése végett körutra indult s ezen útjába ejtette Keszthely városát is. Keszthely város eleve értesülvén a debreczeniek jöveteléről, a vendégek ünnepélyes fogadá-sára tett előkészületet. Fogadóbizottság alakult, mely gondoskodott az érkezők elszállásolásáról és szórakoz-tásáról. Aug. 19-én a város lobogó dísz őltött, mozarak durrogtak, jelentve hogy ma 11 órákor érkeznek Balaton-Füredről gőzhajón a debreczeni dalegylet tagjai. A Balaton parton hullámozott a közönség; 11 óra 30 perckor a „Baross gőzhajó“ kikötött, meghozta a vendé-geket, kik a Rákóczy induló zenéje között szállottak partra. A kikötő végén felállított diadal kapunál Imrik János, a „Keszthelyi Hírlap“ főmunkatársa, szívélyes Isten hozattal fogadta a dalárokat, kiknek nevében Mark

Endre mondott köszönetet a nem várt szép fogadtatásért. Az ezekre menő lelkes közönség hosszú sortala között lépdelték a vendégek a reájok várakozó magán fogá-tokhoz, melyek a közönség éljenzései között szállí-tották a dalárokat magán szállásokra. A vendégek u. n. Hévízre rándultak, este 6 óra után pedig városi kulturális célra a Balatonparton séta hangversenyt adtak, melynek műsora a következő volt: Hymnus Erkel-től. Dalünnep Theintől. Kossuth dal — Gaál-tól. Barna kis lány — Megyesitől. Szavalt — Szavalt Szabó Antal által. Honfidal — Hubertől. Minden este Ziegler-től. — Mit daloltak — Theintől. A kitünően előadott dalok rendkívüli hatást idéztek elő, a nagyszámú közönség sűrű tapsviharral jelezte ki elismerését, hálaát és köszö-netét. Aug. 20-án szent István napján a debreczeni dal-egylet tagjai megjelentek a szent Háromság téren felállított tőbori kápolnában tartott ünnepi misén s gyönyörű énekeikkel emelték az ünnepély fényét. Mise után a város villás reggelivel vendégette meg a dalárokat. D. u. tiszteletükre a csónakázó egylet dísz csónakázást, este pedig tűzijátékot és utánna a „Hullám“ szállodában táncmulatságot rendezett.

A nagy kanizsai izr. hitközség által fentartott felső kereskedelmi iskolánál az önkényes lemondás folytán megüresedett váltó- és kereskedelmi jogtanári állásra dr. Rosenberg Mór ügyvéd választott meg, aki eddig is tanította ugyanott a közgazdasági ismereteket. Az eddig volt jogtanárnak, dr. Schwarcz Adolfnak, az izr. hit-község jegyzőkönyvileg fejezte ki köszönetét eredményes működéséért. A polgári iskolához rajztanára Neubrun Tibor okleveles rajztanárt, míg az elemi iskolához a 40 év tanítóskodása után nyugalmába vonult Boronkai Károly helyébe tanítóul Hirschfeld Rezső okleveles elemi iskolai tanító választották meg Galgóczirol.

Gyászhir. Vettük a következő gyászjelentést: Homor János és neje, valamint gyermekei: Josefa, Jancsi és Böske fájó szívvel tudatják édes anyjának, napának, illetve nagyanyjuknak öz. Homor Istvánné szül. Kallvoda Eteikának foyó hó 14-én délelőtti 12 órákor hosszú szenvedés után életének 68 ik évében történt gyászos elbunyitát. Boldogultnak hült tetemei f. hó 16-án délután 3 órákor fogvak Bakon a róm. kath. sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent-mise-áldozat f. hó 17-én reggel 8 órákor fog a Mindenhatóknak be-mutatni. Bak, 1896. augusztus 14-én. Áldás és béke hamvaira!

Tanítónő választás. A csáktornyai községi iskola-szék Ziegler Kálmánnak, mint a közigazgatási bizottság részéről kiküldött elnöknek, elnöklele alatt tartott gyüle-sén az elemi iskolánál üresedésben volt kézimunka tanító-női állásra tíz pályázó közül egyhangulag Zrinyi Ilona okleveles tanító-nőt, Csáktornya város szülöttjét, választotta meg.

Honvédek érkeznek Nagy-Kanizsáról az ott állo-másozó, három zászlóaljából álló gyalogezred f. hó 25-én jön városunkba s szeptember hó 3-áig fogvak itt ma-radni. A helyben állomásozó honvédhuszárok f. hó 25-én indulnak a hadgyakorlatokra.

Iskolai értesítés. Az 1896/7-ik tanévi beiratások a polgári fiúiskor III., IV-ik, valamint a polgári leány-iskola és a felsőkereskedelmi iskola összes osztályaira s a női kézimunka tanfolyamra szeptember hó 1., 2., 3., 4-ig napjain délelőt 9—12 ig tartatnak a polgári fiú-iskola épületében, a polgári és felsőkereskedelmi iskolai igazgatói irodában. A tanév szeptember 5-én d. e. 7 $\frac{1}{2}$ órákor tartandó „Veni Sancte“ val veszi kezdetét. A javító és felvételi vizsgálatok augusztus 30. és 31-én lesznek. A beíratások a tanulók a szülők vagy azok helyettesének kíséretében megjelenni és az előző évről szóló iskolai bizonyítványukat, valamint az újra oltásról szóló orvosi igazolványt, azon kívül a felsőkereskedelmi iskolai tanulók még keresztül leveleiket illetve születési bizonyítványukat bemutatni tartoznak. Tandij a polgári fiú- és polgári leányiskolánál 6 frt, a felsőkereskedelmi iskolánál 15 frt, ezen kívül a növendékek 50 frt az „Értesítő“ nyomtatási költségeire, 50 kr. könyvtárléteket s a polgári iskolai tanulók 15 frt az országos tanító nyugdíjalapra tartoznak fizetni. A női kézimunka tanfolyamnál a tandij 5—5 frt félévenként. A vidéki tanulók beíratáskor az egész évi tandiját tartoznak lefizetni. Zala-Egerszeg, 1896. augusztus 21-én Udvardy Ignác a polgári- és felsőkereskedelmi iskola igazgatója.

Iparostanonc munkakiállítás. A z-egerszegi iparos tanoncok munka kiállítását a községi elemi népiskola egyik földszinti termében Szent István király napján szép számu közönség részvétele mellett Botfy Lajos polgármester a következő, lelkes beszéd kíséretében nyitotta meg: „Tisztelt közönség! A zala-egerszegi ipar-terület megtisztelő fölkérése folytán, nekem jutott osz-tályrésztül a szerencse, a zalaegerszegi iparostanoncok ez idei munkakiállítását megnyithatni. — Az ipar, ezen egyéb fontos közgazdasági tényező és az annak terén működő egyének irányában általam mindenkor táplált érdeklődés és rokonszenvnél fogva, örömmel teljesitem említett megbízatásomat, sőt megragadom e kínálózó al-kalmat arra, hogy néhány rövid szóval az iparos tevé-kenységnek folyton növekedő fontosságára reá mutassak. Az ő időkben, a műveltség alacsony foka és a viszo-nyok egyszerűségénél fogva, amennyiben iparcikkék alig szükségeltettek, az iparos tevékenységnek nagyon alá-rendelt jelentősége volt; amazok haladásával, illetőleg fejlődésével azonban, ez utóbbi fontosság mindinkább emelkedett úgy, hogy ma már az ipari foglalkozás nem csak nélkülözhetlen, hanem annak telvirágzása nélkül kulturállam nem is képzelhető. Es miután a minden irányu igények emelkedésében — előre bizton látható lag — szünet nem áll be: az érdekelt körök serkenté-sül bátran mondom ki azon jelszót: hogy a munkáé a jövő! — Most pedig a kiállítás, a jövő ezen reményei felé fordulok szavaimmal és midőn azoknak a kiállítás-on való résztvétük által tanuisított buzgalmukért elismerréssel párosult köszönetemet nyilvánítom: egyuttal — reá mutatva már fentebb az iparnak nem szünetelő haladá-sára és nagy jövőjére — saját érdekekben is azon

kérést intézem hozzátok kedves fiaim: hogy legyetek buzgók a vallásban, felülmulhatlanok a haza szeretetben, tántoríthatlanok a törvények tiszteletében; szorgalmasak a tanulásban, kitartók a munkában, példásak a józan magaviseletben; mertha ezeket teljesítitek: Isten áldása veletek lesz, munkátokat erkölcsi és anyagi tekintetben a kívánt siker koronázza és szeretett hazánk sem csatlazik azon reményében, hogy majdan hasznos és kiváló polgáiraivá lesztek. — Éljenek az iparosok! — A munkakiállítás ezennel megnyitott. — Az éljenzéssel fogadott megnyitót után a jelen voltak tüzetes szemlélet alá vették a kiállítást, amelyben 42 iparos tanonc vett részt. Óhajtanó volna, ha az iparosok tanoncaikat ily kiállításban való részvételre buzdítanák; mert elszomorítólag kell tapasztalunk, hogy a munkakiállításban évről évre kevesebb tanonc vesz részt.

Jókai és a Pesti Napló. Augusztus 20-án Magyarországnak legrégebbi napilapja, a Pesti Napló, azzal a meglepetéssel szolgált olvasóinak, hogy külön ünnepi mellékletben kiadta azokat a vezércikkeket, amelyeket negyvenhét esztendő fennállása óta a Szent István-napokon közölt. Eltekintve attól, hogy ez a gyűjtemény valóban történelmi jelentőségű, mert mint egy gócpontban, meglátható benne az utolsó század fél egész története — másrészt páratlan a maga nemében, mert hiszen magyar újság amely így tudná megmutatni, mennyire egy volt az ő multja az egész nemzet vágyaival és törekvéseivel. Magyarország ezeréves fennállásának ünnepén, amikor a nemzet és minden egyes fia emelkedett hangulatjal tekint vissza a multba: a Pesti Napló joggal mondhatja el magáról, hogy a saját multjában az ünnepi nemzet multjának egyik legszebb korszakát látja. S éppen azért a Pesti Napló ezáltal vezető helyen nem a szokásos politikai elmélkedést közli, hanem az ünnepi pillanatnak megfelelően, Jókai Mórt, a kosorus regényíró szótartatja meg, aki ragyogó tollal írja le az ő dolgát a Pesti Naplónál s mint az utolsó század fél legnagyobb krónikása, megmutatja, hogy milyen szerepe volt az egész idő alatt a Pesti Naplónak a magyar nemzet nagy küzdelmeiben. Amikor ő a Pesti Naplónak bőséges szüretet kíván, ez nem egyszerű szólás-mondás, hanem elismerése annak az óriási munkának amelyet a Pesti Napló sokáig, minden segítő társ nélkül is híven és lelkiismeretesen végzett. Abban a helyzetben vagyunk, hogy Jókai Mórnak a Pesti Napló Szent István napi számába írott gyönyörű visszemlékezését mai számunk „Csarnok” rovatában egész terjedelmében közölhetjük.

Új intézmény létesült Győrött, ami méltán megérdemli, hogy a közönség figyelmét rá felhívjuk; különösen amíg egy oly iparágról van szó, ami még Dunántúl nem volt, és aminek hiányát hölgyeink bizonytalán érezték. Ezen intézmény nem más, mint a győri Abonyi és Szobél cégnek fehérnemű gyára, — dacára rövid ideje fennállásának máris oly pártolások örvend, hogy bátran számíthatjuk „a dunántúli ipar diadalai” közé. Felemlítést érdemel azonban az is, hogy ezen cég gyárában a legügyesebb szabások személyes felügyelete alatt végzik a munkát el. Üdvözljük a győri új ipar szerencsés kezű vezetőségét, ki már nem egy ízben adta tanujelét a győri kereskedelem terén kifejtett tevékenységének. Ajánljuk mindenkinek ezen elismert jó hírnévnek örvendő cég vállalkozását.

Zar alá helyezés. Vármegyénk területén *Gosztola* község szőlőiben a phylloxera jelenléte megállapítván, a földművelésügyi miniszter nevezett község határát zár alá helyezte.

Elgazolás. Lakatos Károly türjei lakos fuvaros gabnát szállítva a mezőről szekeren elaludt s így az éppen akkor robogó vonat közeledését nem vévén észre, kocsija a mozdony elé került. Az egyik lovat a vonat elgázolta, a kocsit azonban a rajta ülő gazdájával elütötte. Így ez életét nem vesztette ugyan el, de súlyos zúzódásokat szenvedett. A hatóság megindította a vizsgálatot.

Nestlé gyermekáplisztje, amely 40 évvel ezelőtt Nestlé vegyész Beveyben feltalált, nemcsak Európában, hanem a többi világ részben is óriási elterjedtségnek örvend s a legelső orvosi szaktekintélyektől és gyermekorvosoktól úgy ajánlatik, mint amely az anyatejnek a legközelebbi pótlója s napjainkban minden gyermek-tápellél közzött első rangot foglal el. Míg a tejet, hogy tovább megőrzésen tartani, gyakran sózával, borsavval vagy salicilsavval keverik össze, amelyek idővel a gyermeki szervezetre káros hatással vannak, ez a Nestlé-féle gyermekáplisztnél egészen ki van zárva. A csecsemők, akiket ezzel nevelnek föl, ezt szívesen eszik, jól néznek ki és megerősödnek; mert állandóan ugyanazon táplálékot kapják. A Nestlé-féle gyermekápliszt a gyermekek felnevelésére és táplálására szükséges összes tulajdonságokat magába foglalja, ezenkívül készítésére is kiváló gondot fordítanak. Végül megemlítjük, hogy eltekintve ama körülménytől, miszerint, mint tejpótlónak, értéke megbecsülhetlen, mint pépnek kiváló sajátosságai vannak és a gyermekek veszedelmes bélfurugájainál, valamint a cholera nostrálsnál mint tápanyag, a belet izgató tej helyett jótékonyan használható. Oly tulajdonsága ez a Nestlé-gyermekáplisztnek, amit az új kor orvosi kézikönyvek joggal említenek fel. Ovjuk a közönséget más, vásári módon hirdett készítményektől, amelyek kizárólag a közönségnek a félrevezetésére szolgálnak. Főraktár az osztrák-magyar monarchiára *Berlygák F.*-nél van Bécsben (I. Naglbergasse 1.) Kapható minden gyógyszerárban és droguista kereskedésekben. Z.-Egerszegen Kaszter Sándor gyógyszerárban.

Nagy érdekűdással találkozok minden körben a Tolnai Lajos dr. cikke, melyet a „Képes Családi Lapok”-ban „Magyar nemzet ezredéves költészeté” címen ír. És méltán. Mert Tolnai olyan író, kinek minden cikkét igazság és hűség jellemzi. A „Magyar nemzet ezredéves költészeté” jelesül megírt cikke kivül az előttünk fekvő számba írtak a következő jó nevű írók: Feleki Sándor, Zombori Gedő, Bomóki B., Zombolyai Schier Aladár, K. Beniczky Irma, Dézsi Sándor, Maderspach Sándor és Károlyi Gyula. A főlapon kívül érdekes és tanulságos a „Hölgyek Lapja” két hétben megjelenő külön melléklet is. A „Képes Családi Lapok” kiadóhi-

vatala Budapest Vadász utca 14. sz. saját házában léteznek, hová a mutatószámért egy levelező lapon minden érdeklődő bátran fordulhat.

A mohácsi ütközet. A hazánk történetében oly nagy jelentőségű forduló pontot képező mohácsi csatáról annak mindennemű vonatkozásaiban, minden eddigi leírásnál kimerítőbb képet nyújt Fraknói Vilmos a tizkötetes milleniumi történet most megjelent 78., 79., és 80. füzetében. Ennek a csatának leírását eddig csak hazai források után ismertük. Most azonban, hogy közzé tették és magyar nyelvre is lefordították Szulejman török szultán táborában, az általa vezetett hadjáratok történetéről írt hivatalos naplóját, ennek a csatának lefolyása más oldalról is meg van világítva. Ezen kívül Fraknói Vilmos kritikailag állítja egybe Brodaries Márk szerémi püspök és kancellárnak és másoknak egykoru feljegyzéseit, valamint a külföldi hírlapok adatai nyomán a mohácsi csata történetét, melynek leírása sehol oly kimerítően és akkora pontossággal megírva nem volt, mint most a nagy történelmi mű IV. kötetében. A szöveg mellett két igen érdekes hasonmásban két újságlapot mutat be a mohácsi csatáról. Ezek az újságok körülbelül olyan alakban és kiállításban jelentek meg, mint késő koros unokáik a vásári ponyvákön árukt „históriák.” Ezenkívül Kupelwieser összeállítására nyomán bemutatja Fraknói a mohácsi ütközet pontos térképét. A nagy történelmi nevezetességű Mohács közszeg jelenlegi távlati rajzát a Dunáról tekintve, Cserna Károly rajzolta le igen sikerülten. A nagy és szomorú jelentőségű eseménynek ily kimerítő és eredeti kutatásokon alapuló megvilágítása is fényesen bizonyítja, hogy mily jó uton járt az Athenaeum, amikor a magyar nemzet történetének megírását több tudósra bízta, kik közül mindegyik abban a korszakban, melynek megírására vállalkozott, teljesen otthonos és járatos, és ennél fogva nem az eddigi könyvekben elszórt tévhitteket terjeszti, hanem a levéltárak, okmányok és egyéb egykoru források tekintetbe vételével önálló uton járva igaz, bebizonyosodott dolgokat ír le. A nagy vállalat negyedik kötete szeptember közepén megjelenik.

Az „1848—49-iki magyar szabadságharc története” című nagy illusztrált munkából most jelent meg a 64-ik füzet, amelyben Gracza György a tavaszi hadjárat kapcsán igen érdekesen mondja el 1849. márc. 15-ének megünneplését. A füzet képei ezek: Rázga Pál a pozsonyi vértanú. Részlet a komáromi harcokból. Knežits honvédtábornok pisztolyai. A trónfosztás kihirdetése. Részlet a debreczeni csatából. A budai honvédsírok. Czecz János tábornok, mint amerikai polgár. A munkácsi vár. A nagyszabású munka most a befejezéshez közeledik, s már csak három fejezet van hátra.

Az első kedves. Olasz regény írta Gerolamo Rovetta. Egy elhanyagolt fiatal asszony története, a kinek férje csupán akkor jön arra a tudatra, hogy milyen kincse van, mikor más valaki is áhítozik már rá és megkísérli, nem lehetne-e a maga számára megkaparítani. A harc a férj és a kedvesjelölt között az elsőnek győzelmével végződik, a mi nemcsak erkölcsi szempontból megnyugtató, de igazságos is, mert minden hibái dacára többet ér a férj, mint az imádó. A pompás humorral és bájos egyszerűséggel megírt történetet Tabori Róbert fordította magyarra és megjelent az Egyetemes Regénytárban. Ára piros vászonkötésben ötven krajcár.

Irodalmi rovatunk egyik állandóvá vált, már olvasóink rokonszenves és érdeklő fogadtatásában is részesülő nagyobb szabású műve a Szalay-Baróti írta „Magyar nemzet története”, melynek most vettük a 43-ik füzetét, melyben a Habsburg-házból való királyok elsője, I. Ferdinánd magán uralkodásának (1540-től 1564-ig) a története folyik tovább; autographokban s autogramokban különösen gazdag e füzet. Igen sikerült a külön műmelléklet, mely II. Rákóczy Ferenc elfogatását ábrázolja, jeles festőművészeink, Benczur Gyulának ismert festménye utáni hatásos reprodukcióban. Illusztrációi közt van V. Károly császár öregkori arcképe, Martinuzzi állítólagos kálváriája, Krisztus alakja Martinuzzi állítólagos kálváriáján. Castaldó emlékműnek mindkét lapja. Martinuzzi meggyilkolása. Szolnok ostroma 1552-ben, Dobó István, Eger hős védőjének siremléke, Castaldó arcképe, Izabella királyné siremléke.

A Szalay-Baróti-féle milleniumi nagyszabású dísz emlékműnek, „a Magyarok Története”-nek most vettük kiadótól, a Lampel Róbert-féle, (Wodianer F. és Fiai) Budapesti kiadóctól (Andrássy-ut 21. sz.) a 42-ik füzetét. Ez alkalomból a napi sajtó által is többféle alakban közölt azon kitértekről emléksznünk meg, melyben a a derék kiadóctól egyik tagja, Wodianer Arthur, részeseült már két ízben azzal, hogy őt O Felsége, a király, a kiállításnak egyik meglátogatásánál megszólításával tette ki, elismerésül azon messzelehető irodalmi működésért, melyet a Wodianer cég évek hosszú során fejt ki irodalmunk s köznevelésünk emelése körül. És a legmagasabb elismerés helyén és méltó volna még akkor is, ha a kiadóctól nem lép vala mással a kiállítók sorába, mint éppen csak a milleniumi évben teljesen megjelentő a „Magyarok Története”-vel. — A most hozzánk érkezett 42-ik füzet tovább viszi a Ferdinánd és János ellenkirályok közti hosszadalmas versengésnek, tragikus és fondorlatos eseményekben oly gazdag történetét, mely Jánosnak, az utolsó nemzeti királynak, 1540-ben bekövetkezett halálával érte csak végét. Aztán következnek Ferdinánd királynak a törökök ellen viselt szerencsétlen s jórészt kudarcos hadjáratai és más oldalon Fráter Györgynek, mint János fia gyámjának és az erdélyrészi birodalom kormányzójának, viselt dolgai. Mondanunk sem kell, hogy az előadás szokott élénksége az olvasást valódi élvezetét emeli. A külön nagy műmellékleten kívül, mely Budavára 1686-iki ostromát ábrázolja, különösen Mária királynének egy fényképfelvételül szép mellszobra vonja magára figyelmünket. Ezeket kivül a többi érdekesebb-érdekesebb illusztrációk vannak a füzetben, mint Szulejman szultán arcképe, János király aránya. Fráter György aláírása. Izabella királyné aláírása. A régi Fehérvári kapu záróköve, Török Bálint monogrammjával, Regendorfi Vilmos emlékérméi Buda 1541-ben, a Duna felől. Buda 1541-ben, a hegyek felől. I. Ferdinand arcképe, idősebb korából.

Foulárd-selymet 60 krt6! 3 forint 35 krig méterenkint — japáni, chinai, stb. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet** 35 krtól 14 frt 65 kr. méterenkint sima, csikos, kockázott, mintázott, damasztot stb. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szín- és mintázzal) stb. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával: küld **Henneberg G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Nyilt-tér.

Krondorfi savanyuviz.

Stefánia trónörökösné forrás.

kitünő gyógyviz,

kedvelt asztali viz.

Zala-Egerszegen Ján Ferencnél s minden nagyobb fűszerkereskedésben kapható.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **UDVARDY IGNÁC.**

Birtokeladás.

Zala-Egerszegen, Kossuth Lajos utcában, a Kesseldorfer-féle **lakóház,** valamint több

külső birtok

részletenkint is eladó. Venni szándékozó fordulanak **Dr. Czinder István** ügyvéd, telj hatalma megbizotthoz. Ugyanott bővebb felvilágosítás nyerhető. **Dr. Czinder István** ügyvéd.

Keil Alajos-féle

Padiózat-fényemáz (Glasur)

legkötőbb mázoló-szer pulva padló számára. 1 nagy palack ára 1.35 kr. 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs legjobb és leggyorsabb beeresztő szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fényemáz képeknek stb. bearynozására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fényemáz. Legjobb szer mosló asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonani betetésére. 1 kis doboz ára 45kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr. Mindenkor kaphatók!

Ján Ferencnél Zala-Egerszegen.

421/v. 96. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a Zala-Egerszegi kir. járásbiróság 6530. számu végzése által **Ed. Kokora et Comp** cég preraui lakos végrehajtató javára **Vucskics Ignác** ságodi lakos ellen 219 frt tőke, ennek 1894. január hó 15-től járó 6%-os kamatja, ugy járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkal-mával bíróság lefoglalt és 460 ftrabecsült szarvasmarhák és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Ságodban leendő eszközzésére **1896-ik évi augusztus hó 24-ik napjának d. e. 10 óra**ja határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozóknak ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Zala Egerszegen, 1896. augusztus hó 7-én.

NAGY SÁNDOR kir. bir. végrehajtó

Hirdetmény.

Göntérháza község telekkönyvi urbéri legelő felosztása következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelettel képest átalakított, s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. c. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. c. szabályozott eljárás, a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosítottatik. E célból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése, és a helyszíni eljárás a nevezett községben:

1896. évi szeptember hó 24-ik napján

fog kezdődni. Ennélfogva felhivatnak:

1.) az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a felosztott legelőnek telekkönyvi bejegyzése után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2.) mindazok, a kik a telekbejegyzőkönnyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3.) mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. c. 15-18 és az 1889. XXXVIII. t. c. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, vagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4.) azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék illetve, hogy a törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. járásbíró, mint tkkvi hatóság.
Alsó Lendván, 1896. augusztus 7-én.

Karabélyos Elek
kir. járásbíró.

5168/tkv. 96.

Arverési hirdetmény.

A z.-egerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kele Antal esődtömeg gondnok végrehajtható Nunkovics Elek és Léránt Mária végrehajtást szenvedő elleni esődügyben a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a kis-páli 50. sz. telekben 87. hrsz. a. Nunkovics Elek tulajdonánál fölvetett ingatlanra 134 forintban de oly kikötéssel, hogy az ezen ingatlanra e. 3788/75. sz. a. Vas Orszébet nagy kutas lakos javára bekebelezett haszonélvezeti jog az árverés által nem érintetik, a kis-páli 56. sz. telekben 85/b. hrsz. a. felvetett ingatlanra 518 forintban a kis-páli 131. sz. telekben Nunkovics Elek és neje Léránt Mária tulajdonánál fölvetett következő ingatlanokra ugymint 173/a. hrsz. alattira 148 forintban 1/a₂ hrsz. alattira 43 forintban a kiskutasi 99. sz. telekben 633. hrsz. a. Nunkovics Elek tulajdonánál fölvetett ingatlanra 135 forintban a zalaegerszegi 638. sz. telekben Nunkovics Elek és neje Léránt Mária tulajdonánál fölvetett következő ingatlanokra: 893. hrsz. a. 165 forintban, 961. hrsz. a. alattira 247 forintban, 1065/b. hrsz. a. alattira 50 forintban, 1195. hrsz. a. 201 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. november hó 30-ik napján d. e. 10 órakor Kis Pálban ugyanaznap d. u. 3 órakor Kis-Kutason a zalaegerszegi ingatlanokra 1896. dec. 1-én a tkkvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becs. árának 10%-át vagyis 13 frt 40, 51 frt 80, 14 frt 80, 4 frt 13 frt 50, 16 frt 50, 24 frt 70, 5 frt, 20 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. §42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.
Z. Egerszeg, 1896. évi augusztus hó 1-én.

Rutich, kir. tszéki bíró.

4-5% mellett

rendes és rendkívüli jelzálog-kölcsönöket kieszközöl, valamint a legbonyolódottabb conversiókat szintén 4-5%-kal rendezi gyorsan és diskrét, minden előleg nélkül.

Herezeg Sándor
Budapest, Gyár utca 19.

Házeladás.

Zala-Egerszegen, a vármegye házá téren 10-ik szám alatt levő, három házamat együttesen, esetleg külön a vármegye ház térre néző házat és külön a Kossuth Lajos utcára és Telek utcára néző, közös udvarral bíró két házat örök áron szabad kézből eladom.

A venni szándékozők bővebb felvilágosítást nyerhetnek alulírott tulajdonosnál.

Zala-Egerszeg, 1896. augusztus 6.

Özv. Krizmanits Jánosné.

4228/tk. 96.

Hirdetmény.

Kerka-Németfalu község telekkönyvei urbéri legelő felosztása következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendelettel képest átalakított, s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. t. c., az 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. c. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. c. szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosítottatik.

E célból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben

1896. évi október hó 5-ik napján.

fog kezdődni. Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a felosztott legelőnek telekkönyvi bejegyzése után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telekbejegyzőkönnyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák be;

3.) mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. c. 15-18. és az 1889. XXXVIII. t. c. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy a törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. járásbíró, mint tkkvi hatóság.

Alsó Lendva, 1896. augusztus 7-én.

Karabélyos Elek
kir. járásbíró.

ÖZV. TÁHY ROZÁLIA KÖNYVNYOMDÁJA ÉS NYOMTATVÁNY RAKTÁRA

Jákum-utca 4. sz. ZALA-EGERSZEGEN Jákum-utca 4. sz.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani 55 év óta fennálló s egy nagy önkirakó és egy legújabb amerikai gyorsajtóval működő

KÖNYVNYOMDÁMAT,

melyet a betűöntődek legújabb és legmodernebb termékeivel szereltem fel; mely körülmények fogva ma már képes vagyok a

sablonszerű nyomdai munkálatok

előállításán kívül bármily néven nevezendő díszmunkáknak több színben csinos, izlételjes és jutányos árak melletti előállítására.

100 drb névjegy 80 krtól feljebb. — 100 drb. esketési és táncvigalmi meghívó 1 frt 50 krtól feljebb. — 100 darab falragasz bélyeg nélkül: negyed ives 3 frt, félives 6 frt, egész ives, (a legnagyobb alakú színes papíron), 8 frt. — 100 drb gyászjelentés 4 frttől feljebb. — 100 drb levélpapír és boríték cégnyomással: 8-ad ives 2 frt, 4-ed ives 2 frt 50 kr. stb. stb.

☞ Színes nyomással készített nyomtatványok a legjutányosabban számíttatnak. ☞

Ügyvédek, bíróságok, lelkészek, végrehajtók, községi és körjegyzők, halottképek részére szükséges nyomtatványok raktáron tartatnak, melyekből 20 iv: kis hivatalos alak 16 kr., nagy hivatalos alak 24 kr., medián 28 kr.

Utadó főkönnyvek a vármegye által kiadott nagy medián alakban, továbbá az összesített pótdók kezeléséhez szükséges nyomtatványok szintén készletben vannak s 20 ivenként 20 kr-ért árusítom üzleti helyiségemben.

☞ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ☞

A nagyérdemű közönség becses megrendeléseit kérve, maradok

kiváló tisztelettel

ÖZV. TÁHY ROZÁLIA
könyvnyomdatulajdonosnő.

Arverési hirdetés.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kiskoru **Cseh Rozi** és társai képviselőiben Zalamegye t. főügyésze végrehajtónak Kaczor Mátyás és Sifter Teréz végrehajtást szenvedők elleni 81 frt 30 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében, a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a nagy-kutasi 17. sz. tjkvben 963. hrsz. alatt fölvetett ingatlanból Kaczor Mátyás $\frac{1}{22}$ -ed rész jutalékára 11 frtban. A nagy-kutasi 331. sz. tjkvben 451. hrsz. alatt $\frac{1}{3}$ -ad részben ifj. Kaczor György, $\frac{1}{3}$ -ad részben Kaczor Péter, $\frac{1}{3}$ -ad részben kiskoru Kaczor Orszeb, $\frac{1}{3}$ -ad részben Sifter Teréz, Kaczor Györgyné, kiskoru Kaczor Katalin, József, Rozi, Éva, $\frac{1}{3}$ -ad részben Vörös Rozi, Kaczor Péterné tulajdonául fölvetett a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben elárverezendő ingatlanra 180 frtban, a nagy-kutasi 332. sz. tjkvben 450. hrsz. alatt $\frac{1}{3}$ -ad részben ifj. Kaczor György, $\frac{1}{3}$ -ad részben Kaczor Péter, $\frac{1}{3}$ -ad részben kiskoru Kaczor Orszeb, $\frac{1}{3}$ -ad részben Kaczor Mátyás, $\frac{1}{3}$ -ad részben Vörös Rozi, Kaczor Péterné tulajdonául fölvetett és szintén egészben elárverezendő ingatlanra 180 frtban A n.-kutasi 330. sz. tjkvben $\frac{1}{3}$ -ad részben Kaczor György, $\frac{1}{3}$ -ad részben Kaczor Péter, $\frac{1}{3}$ -ad részben kiskoru Kaczor Orszeb, $\frac{1}{3}$ -ad részben Sifter Teréz, kiskoru Kaczor Katalin, József, Rozi, Éva, $\frac{2}{3}$ -ad részben Kaczor Mátyás, $\frac{1}{3}$ -ad részben Vörös Rozi, Kaczor Péterné tulajdonául fölvetett szintén egészben elárverezendő következő ingatlanokra: 17. hrsz. a. 12 frtban + 25. hrsz. a. 8 frtban 70. hrsz. a. 236 frtban + 73. hrsz. a. 20 frtban + 284. hrsz. a. 12 frtban + 930. hrsz. a. 200 frtban + 1088. hrsz. a. 8 frtban megállapított kikiáltási árban az alábbi feltételek mellett elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 10 ik napján d. e. 10 órakor Nagy-Kutason a község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 1 frt 10 kr, 18 frt, 18 frt, 1 frt 20 kr, 80 kr, 23 frt 60 kr, 2 frt, 1 frt 20 kr, 80 kr, 20 forintot készpénzben, az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. telekkönyvi hatóság.

Zala-Egerszeg, 1896. május hó 28-án.

Rutich, kir. törzségi bíró.

5026./tkv. 96.

Arverési hirdetés.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Cziráki Ferenc** rózsásszegi lakos végrehajtónak **Szabó Anna** Németh Jánosné és társai végrehajtást szenvedők elleni 73 frt 70 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a döbrétei 266. sz. tjkvben $\frac{1}{6}$ részben Szabó Anna Németh Jánosné, $\frac{2}{6}$ részben kiskoru Szabó Dénes, $\frac{1}{6}$ részben Simon Istvánné, Takács Katalin, $\frac{2}{6}$ részben Ágoston Rozi Németh Istvánné tulajdonául fölvetett a végrehajtási törvény 156. §-a értelmében egészben elárverezendő következő ingatlanokra, u. m. + 785. hrszám alattira 11 frtban, + 810. hrszám alattira 5 frtban, + 1.109. hrszám alattira 7 frtban; a döbrétei 759. sz. tjkvben $\frac{3}{15}$ részben Sebestény János és neje Török Anna mégis Sebestény János és neje Pap Zsófi, $\frac{1}{15}$ részben kiskoru Szabó János és György, $\frac{4}{15}$ -öd részben Szabó Ágnes, Szabó Rozi, Szabó Orszeb, Szabó Imre, $\frac{3}{15}$ részben Gellén József tulajdonául fölvetett egészben elárverezendő ingatlanokra, egymint: 643. hrszám alattira 1 frtban, 690 hrsz. alattira 15 frtban, 693. hrszám alattira 4 frtban, 828. hrszám alattira 35 frtban, 924. hrszám alattira 25 frtban; a döbrétei 760. sz. tjkvben $\frac{1}{10}$ részben kiskoru Szabó János és György, $\frac{4}{10}$ részben Szabó Imre, Szabó Ágnes, Szabó Rozi, Szabó Orszeb, $\frac{3}{10}$ részben Sebestény János s neje Török Anna tulajdonául fölvetett, szintén egészben elárverezendő következő ingatlanokra: 638. hrsz. alattira 63 frtban, 872/b. hrsz. alattira 32 frtban; a döbrétei 761. számú tjkvben $\frac{1}{10}$ részben kiskoru Szabó János és György, $\frac{4}{10}$ részben Szabó Imre, Szabó Ágnes, Szabó Rozi, Szabó Orszeb, $\frac{3}{10}$ részben Sebestény János és neje Török Anna, mégis Sebestény János és neje Pap Zsófia tulajdonául fölvetett egész ingatlanokra, egymint: 650. hrszám alattira 12 frtban, 687. hrszám alattira 8 frtban; a döbrétei 505. számú tjkvben + 1084 a. hrszám alattiból Szabó Anna Németh Jánosné, Szabó Dénes és Ágoston Rozi Németh Istvánné 1858. 21517-ed részbeni jutalékára 10 frtban ezennel meghatározott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a tennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 21-ik napján délelőtt 10 órakor Döbréten a község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 1 frt 10 krt, 50 krt, 70 krt, 10 krt, 1 frt 50 krt, 40 krt, 3 frt 50 krt, 2 frt 50 krt, 6 frt 30 krt, 3 frt 20 krt, 1 frt 20 krt, 80 krt, 1 frtöt készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság, mint t.l.v. hatóság.

Zala Egerszeg, 1896. évi július hó 28 én.

Rutich, kir. törzségi bíró.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy Zala-Egerszeg, Kossuth Lajos utca (Fehérkép-utca) 23. sz. házban

Varrógép-raktárt

és gépjavitó-műhelyt nyitottam s abban a legkitünőbb szerkezetű „SINGER“-féle varrógépeket, valamint mindennéven nevezendő géprészeket három évi jótállás és **havi** vagy **heti** részletfizetés mellett árusítok el.

Elvállalom továbbá javítását elrontott gépeknek, teljes kitisztítását régi elavult gépeknek, nemkülönbben berendezését és jutányos árak mellett javítását **házi sürgönyöknek**.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve maradtam

kiváló tisztelettel

Horváth József.

538. v. 1896. sz.

Arverési hirdetés.

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbírósg 7691. számú végzése által **Österreicher Antonia** zalaegerszegi lakos végrehajtató javára **Németh Mihály** és neje teskándi lakos ellen 123 frt tőke, ennek 1896. június hó 16 tól járó 6% kamata, ugy járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás al kalmával bíróság letoglalt és 315 frtra becsült szalmás gabona, takarmány, egy ló és egy lőszekérből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek helyszínén, vagyis Teskándon leendő eszközésére **1896. évi szeptember hó 3-ik napján d. e. 10 óra**ja határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Zala Egerszeg, 1896. augusztus hó 17 én.

Nagy Sándor
kir. bir. végrehajtó.

Tekintettel a közeledő vetési időnyre van szeren-

csenk ajánlani

szavatolt tisztaságu

(a csehországi Thomasművek ből eredő)

a legmagasabb
ajakkal
kitűntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15-20% citrátban oldható foszforsav tartalommal és 85-100% porfinomsággal.

Felülmúlhatlan, minden talajra alkalmas trágyaszor különösen sovány talajok javítására, kitünő hatású az összes gabanamétek, kapás és olajnövények, lóhere és lucerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsav-trágya, tekintettel hatásának tartósságára felülmúlja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk, netán hiányzó mennyiséget megterítünk. — Ar ajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkézségesebben szolgál.

a csehországi Thomasművek eladási irodájának vezérképviselője

a magyar korona országainak területén

KALMÁR VILMOS, BUDAPEST, ERZSÉBET-KÖRUT 34. SZ.

HIRDETMEY.

Zalamegye tekintetes árvaszékének 17414/a. 96. számú végzése alapján alulirott magángyám ezennel közhírré teszi, hogy a zalalövői illetőségű Paukovics János, Sándor, Ferenc, Anna és Mihály kiskoruk tulajdonát képező

zalalövői nagyvendéglő

és a hozzá tartozó mintegy 41 hold szántó és rétből álló ingatlan 1896. évi augusztus hó 31-én (hétfő) délelőtt 9 órakor a helyszínén a községi előjáróság közbenjötté mellett 1896. évi október hó 1-étől 1899. évi október hó 1-éig, vagyis három egymásután következő évekre a legtöbbet ígérőnek nyilvános árverés útján bérbeadni fog.

Kikiáltási ár egyezer forint, melynek 10%-a, vagyis 100 frt bánatpénzüil az árverés alkalmával az árverezők által készpénzben leteendő, mely összeg az első bérleti összegbe betudható.

A bérleti összeg biztosítása céljából a bérbevevő által háromszáz forint az árverés napján a magángyám kezére lefizetendő.

Egyéb feltételek Zalamegye tekintetes Árvaszékénél, Simon József magángyámnál és Zala-Lövő, Zalamindszent községek előjáróságánál betekintheők.

Zalamindszent, 1896 augusztus hó 13-án.

Simon József

magán gyám.

ELADÓ.

A bonczódföldi gazdaságban a következő gazdasági eszközök, gépek eladók még:

1 drb szénagyújtó (Hollingworth) új,	1 drb zab zuzó, — jókarban,
1 drb szecskavágó kézi erőre, nagyfajta, új,	1 drb kukorica morzsoló, — jó karban,
3 drb exstirpator. „Pobst“-féle, jó karban,	1 drb árok töltő eke, — új,
1 drb magtakaró „Benkő“-féle, új	1 drb burgonya, kukorica töltő eke,
1 drb réti lánc borona, — jó karban	3 drb ló szekér,
1 drb rét-gyalu, — jó karban,	1 drb Schuttlertort 13 soros vetőgép,
1 drb trieur „Meyer“-féle, jó karban,	1 drb kis kézi vetőgép, — szóróvető.
1 drb daráló „Excelsior“ jó karban,	

Venni szándékozók f. 1896. évi augusztus hó 31-ig a tárgyakat Bonczódföldön megtekinthetik és átvehetik.

Ugyan itt eladó **egy szép 1½ éves berni tenyész bika.**

Bonczódföldön, 1896. augusztus hó 21-én.

Orosz Pál

földbirtokos.